

РЕШЕНИЕ

№ 6370

гр. София, 02.11.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 08.10.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5509** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.28, ал.2 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалба на адв. И. Н., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №000030-5835/11.05.2018г. на Държавната комисия по хазарта. С оспорвания административен акт, на основание чл.31, ал.1, т.3 във вр. с чл.22, ал.1, т.1 и чл.86, ал.1, т.9 от Закона за хазарта (ЗХ) е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) – окончателно отнемане на лиценз за който е издадено Удостоверение за издаден лиценз №000030-2588/16.03.2018г. на [фирма] за организиране на хазартни игри в игрална зала с адрес в [населено място], област П., ул. „Освобождение №60.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Решение, от които може да се направи извод, че се претендира противоречие на административния акт с материалноправните норми и допуснати при постановяването му съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят поддържа, че дружеството притежава разрешение (лиценз) за организиране на хазартни игри в процесния обект в [населено място] още преди 2008г. Твърди, че във всеки от случаите при които е бил издаван лиценз Комисията е извършвала преценка за наличие на положителните и липса на отрицателни предпоставки за даване на разрешението за организиране на хазартни игри. Сочи, че за дружеството е останало неясно въз основа на какви измествания Комисията е обосновала извод, че игралната зала не отговаря на изискването за

отстояние на повече от 300 м. от училища и домове за деца. Претендира, че съгласно издадено на дружеството Удостоверение и извадка от Кадастралната карта (КК) на [населено място] при всички възможни варианти за достъп разстоянието между входа на игралната зала и входа на училището е повече от 300 м. и този факт не се е променил към настоящия момент. Чрез процесуалния си представител адв. Н. моли съда да отмени Решение №000030-5835/11.05.2018г. Не претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

В писменото Становище с вх. №28626/11.10.2018г. жалбоподателят е направил искане за отстраняване на съдията от разглеждане на адм. дело №5509/2018г., на основание чл.22, ал.1, т.6 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В становището са релевирани доводи, че процесуалното поведение на съдията в съдебното заседание на 08.10.2018г. е намеквало за предубеденост и формиране на предварително мнение за изхода на делото.

Ответникът – ДЪРЖАВНА КОМИСИЯ ПО ХАЗАРТА, представлявана от председателя (ДКХ или Комисията), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Ц. поддържа, че Решение №000030-5835/11.05.2018г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания като Акт №74/05.04.2013г., том II, жалбоподателят [фирма] се легитимира като собственик на недвижим имот: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 03592.502.1329.2.12 по КKKP на [населено място], с предназначение на самостоятелния обект: за спортна и развлекателна дейност – съгласно издадена скица, а съгласно одобрен архитектурен проект и Разрешение за ползване №273/28.03.2003г., с предназначение на обекта: Зала за хазартни игри, с площ 49.20 м², заедно с припадащите се идеални части от избата и от общите части на сградата и на правото на строеж.

С Решение №000030-2306/09.03.2018г. ДКХ е издала на [фирма] лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала за срок от 5 (пет) години в обект: [населено място], област П., [улица]. Въз основа на горното решение и на основание чл.34, ал.1 ЗХ председателят на Комисията е издал Удостоверение за издаден лиценз №000030-2588 (л.44, 45).

Административното производство е започнало по сигнал с вх. №886/26.03.2018г., подаден до ДКХ от заместник директора на Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи (ОД на МВР) – [населено място]. В сигнала е посочено, че според постъпила в ОД на МВР информация, е налице нарушение на изискването за отстояние от училища и домове за деца, лишени от родителски грижи на игрална зала „К.“ в [населено място], [улица].

Във връзка с подадения сигнал председателят на Комисията е възложил на инж. Д. Х. -, управител на [фирма], да извърши измерване на отстоянието от игралната зала с адрес: [населено място], „Освобождение“ №60 до попадащите в радиус от 300

(триста) метра от нея училища по смисъла на Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), както и до домове за деца, лишени от родителски грижи (Писмо изх. №П-175/20.04.2018г., л.53).

За извършеното контролно измерване инж. Д. Х. - вписан в регистъра на лицата, правоспособни да извършват дейности по кадастъра със Заповед №РД-15-112/07.11.2008г. (л.48), е издал Удостоверение според което в радиус от 300 м. от входа на игралната зала за хазартни игри, намираща се в имот с идентификатор 03592.502.1329 по КК на [населено място], съставляващ урегулиран поземлен имот (УПИ) II-₁₃₂₉, кв. 64 по регулационния план на [населено място], с административен адрес на [улица], попада Средно училище (СУ) „А. И. – Ч.“. Според същото Удостоверение разстоянието от входа на игралната зала до най-близкия вход на оградата на училищния двор, измерено по най-прекия пешеходен път е 225 (двеста двадесет и пет) метра. Върху копие от КК на [населено място] вещото лице Х. е показал най-краткия маршрут от входа на игралната зала до най-близкия вход на СУ „А. И. – Ч.“ (л. 47-51).

В резултат на установените при извършеното контролно измерване факти, председателят на ДКХ е направила предложение за налагане на принудителна административна мярка - окончателно отнемане на лиценз, за който е издадено Удостоверение №000030-2588/16.03.2018г. на [фирма] за организиране на хазартни игри в игрална зала с адрес [населено място], [улица] (л.43).

На основание горното предложение на заседание, проведено на 11.05.2018г. Комисията е приела оспорваното Решение №000030-5835. В обстоятелствената част на административния акт е прието, че по отношение на процесната игрална зала за хазартни игри не е спазено изискването на чл.44, ал.1 ЗХ – да отстои на повече от 300 метра от училища и от домове за деца, лишени от родителски грижи, поради което и е налице основание за отнемане на дадения лиценз за организиране на хазартни игри, съгласно чл.86, ал.1, т.9 ЗХ.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Съдът кредитира заключението на вещото лице инж. С. К. като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: Измереното на място и графично разстояние от входа на процесната игрална зала до главния вход от северната страна на СУ „А. И. – Ч.“ е 234 (двеста тридесет и четири) м. Според заключението на експертизата и обясненията на вещото лице, дадени в съдебното заседание, разликата от 69 (шестдесет и девет) метра с измерването, въз основа на което е издаден лицензът на жалбоподателя, е в това, че измереното от инж. М. разстояние не е най-краткото възможно, тъй като пресичането на [улица] е предвидено да става на кръстовището с [улица], вместо на кръстовището с [улица], където има изпълнена пешеходна пътека тип „Зебра“. По отношение на разликата от 9 (девет) метра с измерването въз основа на което е издаден оспорваният акт, вещото лице е констатирало, че измереното от инж. Х. е до границата на имота, вместо до входа на училището.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.87 във вр. с чл.28 ЗХ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице –

адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №000030-5835/11.05.2018г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.22, ал.1, т.1 ЗХ. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол от 11.05.2018г. Комисията, в качеството ѝ на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.23, ал.4 и чл.25, ал.2 ЗХ.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Съгласно изричната норма на чл.3, ал.1 и ал.3 ЗХ всяка хазартна игра и дейност по този закон на територията на РБългария може да се организира само с лиценз, издаден от ДКХ, който дава право за организиране само на изрично посочената в него игра или дейност и не може да се прехвърля. Минималното задължително съдържание на решението на Комисията за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри е установено в чл.26, ал.1 ЗХ. Основанията за прекратяване на издадения лиценз са изрично и изчерпателно посочени в чл.35, ал.1 ЗХ, сред които и окончателното му отнемане (т.2). Условието при които за административния орган възниква задължение за прилагане на ПАМ окончателно отнемане на лиценз за организиране на хазартни игри са установени в чл.86, ал.1 ЗХ. Според т.9 на цитираната разпоредба (изрично посочена като правно основание на административния акт) неизпълнението на изискването на чл.44, ал.1 ЗХ е основание за прилагане на ПАМ.

Разпоредбата на чл.44, ал.1 ЗХ въвежда императивно изискване игралните зали и игралните казина да отстоят най-малко на 300 метра от училища по смисъла на [Закона за предучилищното и училищното образование](#), както и от домове за деца, лишени от родителски грижи. Изключение от това изискване е установено за игрални зали и казина, които се намират в хотели, категоризирани с категория четири или пет звезди (каквото настоящият случай не е).

Редът и условията за определяне на разстоянието по чл.44 ЗХ са регламентирани в Наредбата за правилата, начините, техническите способи и изискванията за измерване на отстояние по чл.44 от Закона за хазарта (Наредбата). Според приложимата норма на чл.2, ал.2 от Наредбата измерването на разстоянието между игралната зала/игрално казино и училището и/или дом за деца, лишени от родителски грижи, се извършва от правоспособни лица, вписани в регистъра на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), които могат да извършват дейности по кадастър, геодезия и картография. Това отстоянието се измерва по най-прекия пешеходен път от главния вход на игралното казино или игралната зала до най-близкия вход на сградата на съответното училище или на съответния дом за деца, лишени от родителски грижи, като най-прекият пешеходен път се измерва по оста на разрешените за движение на

пешеходци места: тротоари, банкети, пешеходни алеи и площи, при съобразяване с местата за пресичане на платната за автомобилно движение (ал.3 и ал.4 на чл.2).

В настоящия случай лицензът за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала е издаден на жалбоподателя [фирма] въз основа на Удостоверение за извършено измерване на отстояние на обект с идентификатор 03592.502.1329.2. до най-близкото училище (л.13-15), съгласно което най-краткият възможен пешеходен път от входа на игралната зала до входа (оградата) на СУ „А. И. – Ч.“ е 303 м. От приетите и неоспорени писмени доказателства се установява, че измерването е било извършено от правоспособно лице, вписано в регистъра на АГКК, върху копие от КК на [населено място], издадено от Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място]. От изчертания върху графичния материал пешеходен път е видно, че лицето извършило измерването е приело, че най-краткият маршрут между игралната зала и северния вход на училището преминава през пешеходна пътека на кръстовището на [улица]и ул. „Т. К..

При извършеното контролно измерване, възложено от председателя на ДКХ, е установено обаче, че съществува по-кратък пешеходен път между игралната зала и СУ „А. И. – Ч.“, който преминава през кръстовището на [улица]и [улица]. Според това измерване най-прекият пешеходен път между игралната зала и училището е 225 (двеста двадесет и пет) метра. С приетите и неоспорени по делото писмени доказателства: Удостоверение за пълна проектантска правоспособност рег. №13707 (л.44); Заповед №РД-15-112/07.11.2008г. на изпълнителния директор на АГКК (л.48) и копие, извадка от КК на [населено място], издадено от СГКК – [населено място] (л.51), се установява, че в съответствие с изискванията на чл.2, ал.2 и чл.4, ал.1 от Наредбата измерването е било извършено от правоспособно лице, вписано в регистъра на АГКК и е изпълнено върху картен материал за територията, на която се намира обектът, в който се организират хазартни игри, издаден от СГКК.

Според приетата по делото СТЕ най-краткият пешеходен път от игралната зала до СУ „А. И. – Ч.“ преминава през съществуваща пешеходна пътека на кръстовището на [улица]и [улица], като определеното графично разстояние до северния вход на училището е 234 (двеста тридесет и четири) метра. Съобразно задачите, поставени от съда вещото лице е извършило както графично, така и измерване на място, като е констатирало и наличието на пешеходна пътека по която се осъществява преминаване на пешеходци.

При тези факти законосъобразен е изводът на административния орган, че игралната зала в [населено място], с административен адрес на [улица], за която на жалбоподателя [фирма] е издаден лиценз за организиране на хазартни игри в игрална зала, не отговаря на императивното изискване за минимално отстояние от училища и домове за деца, лишени от родителски грижи и по отношение на нея са били налице предпоставките за налагане на ПАМ по чл.86, ал.1, т.9 ЗХ.

Неотнорми към предмета на спора са въпросите: има ли изработен и одобрен Генерален план за организация на движението в [община], съгласно изискванията на Наредба №1/17.01.2001г. за организиране на движението по пътищата (Наредба №1/2001г.); отбелязана ли е на този план пешеходна пътека на кръстовището на [улица]и [улица]и отговаря ли маркировката на пешеходната пътека на изискванията на Наредба №2/17.01.2001г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка (Наредба №2/2001г.).

От анализа на разпоредбите на чл.44 ЗХ и чл.2 и чл.4 от Наредбата е видно, че законът

не държи сметка за това изработен ли е Генерален план за организация на движението по пътищата в [населено място], съгласно чл.6 от Наредба №1/2001г. Според приложимата норма на чл.2, ал.4 от Наредбата най-прекият пешеходен път се измерва по оста на разрешените за движение на пешеходци места: тротоари, банкети, пешеходни алеи и площади, при съобразяване с местата за пресичане на платната за автомобилно движение. В чл.113, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е установено задължение за пешеходците при пресичане на платното за движение да преминават по пешеходните пътеки при спазване на правилата, установени в т.1 – т.4. Според ал.2 на чл.113 ЗДвП извън населените места и по двулентовите двупосочни пътища в населените места, когато в близост до пешеходците няма пешеходна пътека, те могат да пресичат платното за движение и извън определените за това места, като при това спазват правилата по ал.1, т.1, т.2 и т.4. Съгласно определението, дадено §6, т.54 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, „пешеходна пътека“ е част от платното за движение, очертана или не с пътна маркировка и сигнализирана с пътни знаци, предназначена за преминаване на пешеходци. На кръстовищата пешеходните пътеки са продълженията на тротоарите и банкетите върху платното за движение.

В случая е безспорно установено с приетата СТЕ, че на кръстовището на [улица]и [улица]има изпълнена пешеходна пътека, очертана с пътна маркировка, съгласно чл.21, ал.2, т.2 и ал.3, т.3 от Наредба №2/2001г. Неотнормимо към предмета на спора е дали тази пешеходна пътека е отразена в Генерален план за организация на движението по пътищата в [населено място], доколкото очевидно същата се използва за преминаване на пешеходци и съответно до премахването ѝ осъществява най-краткия пешеходен път между процесната игрална зала за хазартни игри и най-близкото училище СУ „А. И. – Ч.“, който в случая е 225 (двеста двадесет и пет) метра, измерен до най-близкият вход на оградата на училището, съгласно изискването на чл.2, ал.5 от Наредбата.

По изложените доводи съдът, в решаващия си състав приема, че РЕШЕНИЕ №000030-5835/11.05.2018г. е законосъобразен административен акт и не са налице основания за отмяната му.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. На основание чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението за юрисконсулт - 200 (двеста) лева.

Съдът намира за неоснователно искането, за отвод на съдията, направено от жалбоподателя с Писмените бележки (вх.№28626/11.10.2018г.), на основание чл.22, ал.1, т.6. С разпоредбата на чл.22, ал.1 ГПК е въведена забрана за участие в делото на лице относно което съществуват други обстоятелства (различни от тези, изрично посочени в т.1 - т.5) които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие. В настоящия случай жалбоподателят е обосновал искането за отвод с факта, че съдът не е допуснал събирането на доказателства, поискани с молба от 08.10.2018г., представена от процесуалния му представител в съдебно заседание. Действително страните посочват доказателствата, които считат за относими към предмета на спора и могат да правят искания за събирането им. Съдът обаче е този, който след като извърши преценка за тяхната допустимост и относимост към предмета на

спора се произнася с определение по допускане на исканите от страните доказателства. Фактът, че посочените от жалбоподателя не са били допуснати не може да обоснове основателно съмнение в безпристрастието на съда. Недопускането на доказателства от съда е предмет на инстанционния контрол за правилност на съдебния акт, който може да бъде осъществен при обжалване на решението по делото.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК и чл.22, ал.2 ГПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ искането за отвод на съдията по адм. дело №5509/2018г., на основание чл.22, ал.1, т.6 ГПК.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №000030-5835/11.05.2018г. на Държавната комисия по хазарта.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], офис №20, да заплати на ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ ПО ХАЗАРТА, представлявана от председателя, с адрес – 1431 С., [улица], сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №5509/2018г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова